

A BOLDOG CSALÁD

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy boldog család. Férj és feleség soha nem bántotta egymást, még csak hangos szó sem esett köztük. Nagyon szerették egymást.

Az ördögnek nem tetszett a család boldogsága. Mindig ott settenkedett a férfi és az asszony körül, leste: mikor viheti valamelyiket kísértésbe.

Hiábavaló volt azonban az ördög minden mesterkedése, nem tántorodott meg sem az asszony, sem a férfi.

Élt a faluban egy vén boszorkány. Egyszer elhatározta az ördög, hogy szövetkezzen a boszorkánnyal, hátha neki sikerül megrontani a család boldogságát.

-Egy pár szép sárga csizmát kapsz, ha megrontod a boldogságukat!- mondta az ördög a boszorkánynak.

A boszorkánynak meg épp egy pár sárga csizmára fáj a foga, elfogadta hát az ördög ajánlatát!

A férfi kint szántott a mezőn. Éppen szántás ideje volt. Felesége minden délben vitte neki a jó ebédet. Odamegy hozzá a boszorkány és kérdi:

-Mit csinálsz, jó ember?

-Csak szántogatok!- felelte a férfi.

-Nem éhezted még meg?

-Mostmár mindjárt hozza a feleségem az ebédet!- válaszolta az ember, és nézett a falu felé, ahonnan ilyenkor szokott előkerülni a felesége a kosarával.

A boszorkány gyorsan elillant, felült a seprűjére, s gyorsan elrepült a faluba. Egyenesen az asszonyhoz ment.

-Mit csinálsz, jó asszony? - kérdezte tőle.

-Mégfőztem az ebédet, most készülődök a mezőre az uramhoz! Kiviszem neki az enivalót! - felelte az asszony.

-Nem kell ma ebédet vinned, épp most jövök tőle. Azt üzeni, hogy mindjárt végez! Még egy-két fordulója van, és jön is haza! - hazudta a boszorkány.

Az asszony nem hitt a boszorkánynak, csak rakta bele az ételt a kosárba, hogy vigye az urának a mezőre. A boszorkány azonban csak beszélt neki, bizonygatta, hogy úgy van, ahogy ő mondja. Közben elővett egy szép kendőt, meg egy szép mellényt, és biztatta az asszonyt, hogy próbálja fel ezeket, meglátja, milyen szép menyecske lesz bennük. Az asszony nem akarta, de aztán csak felkötötte a kendőt, a mellényt is felvette. A boszorkány ekkor tükröt vett elő, s mutatta az asszonynak, hogy nézze csak meg magát, mennyire igaz, amit ő mondott: ilyen szép menyecske nincs is a környéken. A kendő is, meg a mellény is igen jól állt az asszonynak. Elnézegette magát sokáig a tükörben. Észre sem vette, hogy lassan eltelt a fél délután.

A boszorkány, amikor elérte célját, rögtön felült a seprűre, és kirepült a mezőre. A férfi már régen megetette, megitatta a teheneit. Éhes volt nagyon, csak úgy szikrázott a szeme az éhségtől, de hajtotta a munka, hát befogta újra a teheneket és szántott tovább.

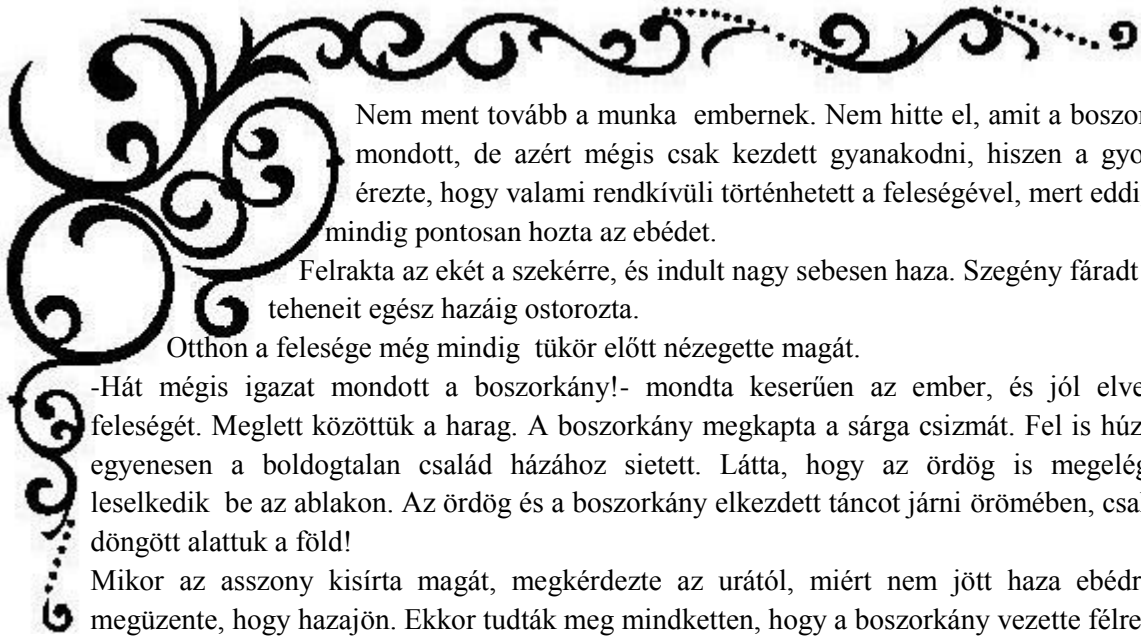
-Na jó ebédet hozott a feleséged? - kérdezte a boszorkány az embertől.

-Nem hozott ma bizony semmilyen! - felelte a férfi. - Biztosan valami fontos dolga akadt. Sietek is este haz, hátha valamiben segíteni kell neki!

-HIHI-HIHI! - nevetett fel éles hangján a boszorkány. - Nem kell annak semmi segítség! Csak útban lennél, ha most hazasietnél! Én tudom, miért nem kaptál ma ebédet, te jóember! Vendége volt az asszonybak. Egy deli fiatalember. Kendőt, s mellényt kapott tőle. Most nézegeti magát a tükörben.

Elsötétült a világ a boldog ember előtt. Ilyet mondani a feleségéről! Kapta is mindjárt az ostorát, hogy végighúzz egyet a vénasszonnyon, de az már messzire repült az erdő felett.

Negyedik útravaló: A boldogság nyomában

Nem ment tovább a munka embernek. Nem hitte el, amit a boszorkány mondott, de azért mégis csak kezdett gyanakodni, hiszen a gyomrán érezte, hogy valami rendkívüli történhetett a feleségével, mert eddig mindig pontosan hozta az ebédet.

Felrakta az ekét a szekérre, és indult nagy sebesen haza. Szegény fáradt teheneit egész hazáig ostorozta.

Otthon a felesége még mindig tükör előtt nézegette magát.

-Hát mégis igazat mondott a boszorkány!- mondta keserűen az ember, és jól elverte a feleségét. Meglett közöttük a harag. A boszorkány megkapta a sárga csizmát. Fel is húzta, és egyenesen a boldogtalan család házához sietett. Látta, hogy az ördög is meglegedve leselkedik be az ablakon. Az ördög és a boszorkány elkezdett táncot járni örömeiben, csak úgy döngött alattuk a föld!

Mikor az asszony kisírta magát, megkérdezte az urától, miért nem jött haza ebédre, ha megüzente, hogy hazajön. Ekkor tudták meg mindketten, hogy a boszorkány vezette félre mindkettőjüket. Az rontotta meg a boldogságukat. Az asszony mindjárt bele is dobta a kemencébe a kendőt, meg a mellényt, aztán megfogadta, hogy soha semmilyen csábításnak nem enged. Szent lett a béke közöttük, újra boldogok lettek. Még most is élnek, ha meg nem haltak!